

Bratři Synkové.

Tři dorůstající bratři, Toník, Vena a Vláška osířeli. Zemřel jim otec a xxxx a po dvou letech za ním matka. Hospodařili doma na statku sami a z nutnosti vykonávali doma všechny ženské práce. Jako všichni mladí lidé, vyrůstající bez dohledu rodičů byli poněkud lehkomyšní. Rádi si vyhodili z kopýtka, zahráli karty, vypili a zahýřili. V jádru však zůstali poctivými českými kluky. U nich našel úkryt zbýh z německé organizace TODT, Čech ze staré vlasti, Bohuslav Badal. S nimi rázem pak vstoupil do čs. armády.

Když Rudá armáda osvobodila Volyň, byl jeden z bratrů oprávněn zůstat doma na statku jako hospodář, jelikož na něm nebylo více nikoho. Tu se však bratři mezi sebou nemohli nijak dohodnout který z nich má zůstat doma. Všichni tři chtěli do armády. Nepohodli se také. Stetek nechali pánu Bohu a všichni tři vstoupili do naší armády.

Toník a Vena se stali samopalníky, byliť hoši živí a neposední jako rtuť. Vláška jako zámečník byl přidělen k tankistům.

Dukle. Nesčetné útoky a protiútoky, samopalníci stále mezi prvními. Není mezi zbabělci. Toník a Vena jsou stále pospolu, v jednom družstvu. -- Přesun na nový úsek fronty. Jednotka se dostává do zintenzivněné palby nepřítele. Toník i Vena jsou současně zasaženi. Jeden padl na místě, druhý zemřel příštího dne na brigádní ošetrovně v Poljance.

Přežil válku jen Vláška, tankista. Pomstil své padlé bratry, jak to dokazuje medaile Za Chrabrost na jeho hrudi.